

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica Lorenza Jagera 1

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud u Osijeku

Poslovni broj spisa St-461/2019

FINANCIJSKA AGENCIJA

RC OSIJEK

31-10-2019

PREDSTEČAJNE NALOŽBE
PRIMANJE I OTPREMA POSTUPKA
KLASA
UR. BROJ

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Pero Popić

OIB: 48456337005

Adresa / sjedište

Briješće, Duga ulica 64

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

INGOTEH d.o.o.

OIB: 80617411375

Adresa / sjedište

Osijek, Ulica Martina Divalta 195

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Međupresuda Općinskog suda u Valpovu, posl.br. P-525/11-28 od 18. svibnja 2012. godine; Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl.br. Revr-1838/14 od 5. srpnja 2017. godine; Presuda Općinskog suda u Osijeku, Stalna služba u Valpovu, posl.br. Pn-206/2018-31 od 1. srpnja 2019. godine; Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, posl.br. Tt-19/1263-14 od 3. lipnja 2019. godine

Iznos dospjele tražbine 3.571.819,76 (kn)

Glavnica 2.455.477,20 (kn)

Kamate 1.116.342,56 (kn)

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka : svakog 15. dana u mjesecu za prethodni mjesec, dopijeva iznos od 3.400,00 (kn) na ime potrebe tuđe pomoći i njege i iznos od 4.172,64 (kn) na ime razlike između plaće i naknade plaće odnosno invalidske mirovine

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Međupresuda Općinskog suda u Valpovu, posl.br. P-525/11-28 od 18. svibnja 2012. godine;
Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl.br. Revr-1838/14 od 5. srpnja 2017. godine;
Presuda Općinskog suda u Osijeku, Stalna služba u Valpovu, posl.br. Pn-206/2018-31 od 1. srpnja 2019. godine

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 29. listopada 2019.g.

Potpis vjerovnika

p.p. Pero Đurić
ODVJETNIČKO DRUŠTVO
PLANINIC, SOLJIĆ I PARTNERI d.o.o.
Domagoj Soljić, odvjetnik
ODVJETNIK
Domagoj Soljić

PUNOMOĆ

Ovlašćujemo da me (nas) zastupa

Odvjetničko društvo Planinić, Šoljić i partneri, d.o.o., Zagreb, Hebrangova 30, i to pojedinačno svaki od odvjetnika:

Krešimir Planinić

Domagoj Šoljić

Ivana Semov

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
PLANINIĆ, ŠOLJIĆ I PARTNERI d.o.o.
ZAGREB

U

postupku,
koji se vodi

pred **sudom/ nadležnim tijelom**

pod poslovnim brojem

na tužbu - prijedlog (ime i prezime, adresa ili tvrtka i sjedište)

PERO POPIĆ, Duga ulica 64, Brijesće

OIB: 48456337005

Protiv

GRADNJA d.o.o., Ribarska 31, Osijek, OIB: 77971360833

IVBOTER d.o.o., OSJEK

radi

naknade štete i isplate naknade štete

OIB: 80617411375

Ovlašćujem(o) ga, da me (nas) zastupa u svim mojim (našim) pravnim poslovima u sudu i izvan suda u svezi s gornjim predmetom kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih (naših) prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, te da za mene (nas) prima novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaje potvrde. Izričito ovlašćujemo punomoćnike da prime novčana sredstva na svoj račun, bilo po zaključenoj nagodbi izravno od dužnika GRADNJA d.o.o., bilo u postupku prisilne naplate (izravne naplate iz osnove za plaćanje) putem Fina-e.

Pristajem(o) da ga za slučaj spriječenosti zamijeni:

Ana-Marija Šteko, Ante Meštrović, Marija Junković

Za slučaj spora glede nagrade pristajem(o) na nadležnost suda u **Zagrebu**

U **Zagrebu**

, dne

05. listopada

20

17

PERO POPIĆ

1 P-525/11-28

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VALPOVU
3150 Valpovo, K.P. Krešimira IV br. 3

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
PLANINIĆ I PARTNERI, j.t.d.

26-06-2012

PRIMLJENO

MEĐUPRESUDA

Općinski sud u Valpovu, u ime Republike Hrvatske, po sucu Zdravku Mamiću, u pravnoj stvari 1.tužitelja Pere Popića, 2.tužiteljice Rade Popić, 3.tužitelja Ilije Popića, 4.tužitelja Josipa Popića, svi iz Brijesća, Duga ulica 64 i 5.tužene Mare Popić iz Vladislavaca, K. Tomislava 274, svi zastupani po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Planinić i partneri j.t.d. Zagreb, protiv tuženika Gradnja d.o.o. Osijek, zastupanog po punomoćniku Željku Švedlu, odvjetniku iz Zajedn. odvjetničkog ureda Željko Švedl i Vedrana Švedl Blažeka iz Osijeka, radi naknade štete, na održanom ročištu za glavnu raspravu od 18. svibnja 2012.g. u nazočnosti pun. Domagoja Šoljića, odvjetnika iz Odv.društva Planinić i partneri, Zagreb, te punomoćnika tuženika,

presudio je

Utvrđuje se da je tuženica „Gradnja“ d.o.o. Osijek, kao poslodavac odgovorna za naknadu štete te je dužna i naknaditi štetu tužiteljima i to: 1.tužitelju Peri Popiću, 2.tužiteljici Radi Popić, 3.tužitelju Iliji Popiću, 4.tužitelju Josipu Popiću i 5.tužiteljici Mari Popić, uslijed ozljede na radu koju je pretrpio 1.tužitelj dana 07. prosinca 2010.g., s tim da postoji doprinos 1.tužitelja kao oštećenika nastaloj šteti od 50%.

O troškovima postupka sud će odlučiti u konačnoj presudi, a do pravomoćnosti međupresude sud će zastati s daljnjim postupanjem u ovoj parnici.

Obrazloženje

Tužitelji Pero Popić, Rada Popić, Ilija Popić, Josip Popić i Mara Popić dana 26.04.2011.g. podnijeli su tužbu protiv tuženika Gradnja d.o.o. Osijek radi naknade štete uslijed ozljede na radu 1.tužitelja. U tužbi ističu da je 1.tužitelj zaposlen kod tuženika na radnom mjestu VKV tesara 1. grupe te da je dana 07. prosinca 2010.g. 1.tužitelj pretrpio ozljedu na radu na način da je prilikom rezanja grana pao s visine od 9 metara za vrijeme obavljanja poslova svojeg radnog mjesta na gradilištu tuženika – rekonstrukciji mosta preko kanala Čarna na putu prema Zlatnoj gredi u Baranji. Tom prilikom 1.tužitelj je uslijed pada s navedene visine zadobio izrazito tešku tjelesnu povredu – ozljedu vratne kralježnice, uslijed koje je nastupila potpuna tetraplegija (potpuna oduzetost ruku i nogu).

Zbog navedene ozljede 1.tužitelj je dana 07. prosinca 2010.g. primljen u KBC Osijek te je zadržan na bolničkom liječenju do 01. veljače 2011.g. kada je otpušten iz KBC Osijek te je premješten na rehabilitacijsko liječenje u Varaždinske toplice. Navedena ozljeda, odnosno višestruki prijelomi vratnih kralježaka rezultirali su nastupanjem teškog i trajnog invaliditeta koji se očituje u potpunoj oduzetosti svih dijelova tijela ispod ozlijeđenih vratnih kralježaka. Stoga je 1.tužitelj ovlašten potraživati naknadu štete od tuženika, a kao posljedicu ozljede na radu, s obzirom da je poslodavac dužan naknaditi štetu radniku koju je ovaj pretrpio na radu ili u svezi s radom, i to prema načelu objektivne odgovornosti.

1.tužitelj se od dana ozljede na radu kao potpuno nesposoban za rad nalazi na bolovanju te će pred HZ za mirovinsko osiguranje pokrenuti postupak radi upućivanja u invalidsku mirovinu. S obzirom da je 1.tužitelj do prosinca 2010.g. primao plaću u prosječnom mjesečnom iznosu od 5.281,12 kn, a na ime invalidske mirovine primat će naknadu od cca 1.500,00 kn, to od tuženika potražuje mjesečnu rentu na ime izgubljene zarade u iznosu od 3.800,00 kn.

Nadalje, 1.tužitelj ističe da mu je zbog izrazito teških ozljeda zadobivenih prilikom ozljede na radu doživotno potrebna tuđa pomoć i njega, radi čega potražuje naknadu štete u obliku doživotne novčane rente u mjesečnom iznosu od 3.400,00 kn.

Također, 1.tužitelj, neovisno o naknadi imovinske štete, na ime pravične novčane naknade potražuje od tuženika iznos od 960.000,00 kuna, uvećan za iznos zakonske zatezne kamate tekuće od 02. ožujka 2011.g. i to za pretrpljene tjelesne boli 100.000,00 kuna, za pretrpljeni strah 80.000,00 kn, za umanjenje životne aktivnosti 750.000,00 kn, te za naruženost 30.000,00 kn.

Osim toga, 2., 3., 4. i 5. tužitelji kao članovi uže obitelji također imaju pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete uslijed nastupanja teškog invaliditeta člana uže obitelji, s tim da je 2.tužiteljica supruga, 3. i 4. tužitelji su djeca, a 5.tužiteljica je majka 1.tužitelja, a svi oni zbog nastupanja osobito teškog invaliditeta supruga, oca, odnosno djeteta, trpe izuzetno velike duševne boli, pa stoga navedeni tužitelji potražuju od tuženika pravičnu novčanu naknadu i to 2.-5.tužitelji svi iznos od po 220.000,00 kn, također uz propisane zakonske zatezne kamate tekuće od dana 22. ožujka 2011.g.

Također, svi tužitelji traže da im tuženik naknadi prouzročen parnični trošak, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja 1.stupanjске presude pa do isplate, sve u roku od 15 dana.

U pisanom odgovoru na tužbu od 12. siječnja 2012.g. (list 48-49 spisa) tuženik je naveo da tužbeni zahtjev tužitelja osporava u cijelosti, kako glede osnove potraživanja, tako i njegove visine. Ovo stoga što iz sadržaja zapisnika o inspekcijskom nadzoru kojeg je izdao Državni inspektorat – Područna jedinica Osijek od 28. prosinca 2010.g., a čiji je sastavni dio i zapisnik o uzimanju izjave od radnika Pere Popića od 27. prosinca 2010.g. proizlazi da u konkretnom slučaju tuženik ne odgovara za nastalu štetu, jer je nastala isključivom odgovornošću 1.tužitelja. Naime, tuženik tvrdi da je iz spomenutog zapisnika razvidno da je 1.tužitelj nadležnom inspektoru dao izjavu da mu: (a) nitko nije naredio da obavlja posao rezanja grana stabala, (b) od strane poslovođe Ivana Kujića raspoređen je na poslove postavljanja oplata (šalovanje), (c) da je samoinicijativno, bez naloga neposrednog rukovoditelja pristupio autodizalici te je uz uporabu motorne lančane pile započeo s radnjama rezanja grana na visini od cca 10 metara, te (d) da je poduzeo navedene radnje premda je znao da je osposobljen za rad na siguran način na poslovima VKV tesara i to za rad kod sigurne montaže betonskih elemenata te da stoga nije osposobljen za rad na motornoj lančanoj pili koja se koristi u šumarskoj djelatnosti, a ne i za rad tesara, kao i (e) da je temeljem svjedodžbe o zdravstvenoj sposobnosti broj 883 od 08. lipnja 2010.g. izdanoj po specijalističkoj ordinaciji medicine rada dr. Maide Šoš utvrđeno da je 1.tužitelj kao radnik

sposoban za rad na poslovima tesara uz ograničenja – nošenje naočala, bez rada na visini, s tim da je uz spomenuta ograničenja tužitelj i raspoređen na konkretne poslove.

Nadalje, tuženik tvrdi da je rješenjem HZ za zdravstveno osiguranje PU Osijek od 08. ožujka 2011.g. utvrđeno da se 1.tužitelju predmetna ozljeda ne priznaje kao ozljeda na radu, a po žalbi 1.tužitelja 2.stupanjsko tijelo žalbu je odbilo kao neosnovanu svojim rješenjem od 18. svibnja 2011.g.

Stoga, a s obzirom na sve izneseno, tuženik predlaže da sud provede sve potrebne dokaze koji se odnose na pitanje osporavanja osnovanosti tužbenog zahtjeva te primjenom odredbe čl. 330. ZPP-a donese međupresudu, kojom će sve tužitelje odbiti s tužbom i tužbenim zahtjevom.

Tijekom dokaznog postupka, radi utvrđivanja osnovanosti, kako tužbe i tužbenog zahtjeva, tako i odgovora na tužbu, budući da je tuženik odmah iz razloga ekonomičnosti predložio donošenje međupresude, a s obzirom da tuženik kao poslodavac odgovara 1.tužitelju kao zaposleniku po načelu objektivne odgovornosti te je na njemu tj. tuženiku teret dokaza da je šteta nastala uz isključivu odgovornost 1.tužitelja, sud je proveo sve dokaze koje su stranke predložile tijekom provedenog dokaznog postupka, osim prijedloga tužitelja za saslušanjem svjedoka Zlatka Vranješa i Josipa Popovića, koji je sud odbio, ocijenivši da okolnosti na koje je predloženo saslušanje nisu relevantne za donošenje odluke u ovoj parnici, a osim toga pun. tuženika protivio se ovim prijedlozima, dok je pun. tužitelja odluku prepustio sudu. Osim toga, pun. tužitelja tijekom dokaznog postupka već je jednom predložio pa povukao prijedlog za saslušanjem navedenih svjedoka.

Stoga je sud radi pravilnog utvrđivanja činjeničnog stanja izveo sljedeće dokaze: saslušani su svjedoci Vlado Hrsan - inspektor zaštite na radu, koji je o štetnom događaju sačinio službeni zapisnik, a kojeg je sud i dopunski saslušao na ročištu na kojem je saslušan tužitelj kao stranka, zatim Antun Glasnović - djelatnik tuženika i očevidac događaja, Predrag Borojević – pomoćnik voditelja građenja, Darko Peko Lončar – direktor operativnog poslovnog centra niskogradnje kod tuženika, Hot Malik – zaposlenik kod tuženika i također očevidac događaja, Ivan Kuić – poslovođa gradilišta, Davor Vić – voditelj građenja, također saslušan je i 1.tužitelj kao stranka na ročištu održanom u njegovoj kući, s obzirom na njegovu nepokretnost, nadalje na prijedlog tuženika dopunski su saslušani i svjedoci Ivan Kuić te Predrag Borojević.

Osim toga izvršen je uvid u zapisnik ugovora o radu na listu 10-11 spisa, u obračune plaće i naknade plaće za 1.tužitelja, sve na listu 12-17, pročitan je zapisnik o uzimanju izjave od radnika Državnog inspektorata PJ Osijek, Odsjek za nadzor u području zaštite na radu od 27.12.2010.g. na listu 18-19 spisa, izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju za tužitelja na listu 20-22 spisa, pročitan je odštetni zahtjev pun. tužitelja upućen tuženiku od 02.03.2011.g. na listu 23-25 spisa, izvršen je uvid u dostavnicu na listu 26, pročitan je odštetni zahtjev oštećenika – tužitelja 2-5 radi naknade štete uslijed teškog invaliditeta bliskog srodnika od 22.03.2011.g. na listu 27-29 s prilogom – povratnicom na listu 30 spisa, dopis tuženika upućen pun. tužitelja od 08.03.2011. na listu 31 spisa, zapisnik s ročišta od 23.01.2012. na listu 51-52, rješenje HZZO PU Osijek od 08.03.2011. na listu 57-59 spisa, kao i rješenje više instance po tom rješenju od 18.05.2011. na listu 60-62 spisa, uputnica tuženika za gradilište broj 31/2010 od 27.09.2010. na listu 63, svjedodžba o zdravstvenoj sposobnosti radnika (1.tužitelja) na listu 64, čita se zapisnik o inspeksijskom nadzoru Klasa UP/I-115/04/10-01/21, Urbroj 556-14-02-02/04-10-13 od 28.12.2010.g. na listu 65-74 spisa, zapisnik s ročišta od 06. veljače 2012.g. na listu 75-77 spisa, zapisnik o očevidu Državnog inspektorata PJ Osijek, Odsjek za nadzor u području zaštite na radu od 08.12.2010. na listu 78-79 spisa, zapisnik o uzimanju izjave od radnika istog inspektorata od 08.12.2010.g., kao i izjava Antuna Glasnovića na listu 80-81, zapisnik o uzimanju izjave od radnika i izjava Hota Malika

na listu 82 i 83, čita se optužni prijedlog istog inspektorata upućen Prekršajnom sudu B. Manstir od 28.12.2010. na listu 84-86, čita se presuda toga suda br. Pp II G-332/10-7 OD 27.07.2011. na listu 87-89 spisa, zapisnik s ročišta od 20. veljače 2012.g. na listu 90-91 spisa, presuda Prekršajnog suda u B. Manastiru ovjerena klauzulom pravomoćnosti i izvršnosti na listu 92-94 spisa, dopis PP B. Manastir s prilogom – zapisnikom o očevidu, sve na listu 96-99 spisa, zapisnik s ročišta od 01.03.12. na listu 101-102, rješenje HZZO – Direkcija od 10. veljače 2012. na listu 103-107 spisa, tužba tužitelja Gradnja d.o.o. Osijek, dostavljena Upravnom sudu u Osijeku od 17. veljače 2012. na listu 108-109 spisa, zapisnik s ročišta od 16.03.2012. na listu 118-120 spisa, izvršen je uvid u fotodokumentaciju očevida na listu 123-128 spisa, kao i u shemu za analizu radnog mjesta po opasnostima na listu 134, te u presliku građevnog dnevnika, sve na listu 135-149 spisa, te je pročitana zapisnik s ročišta od 04.05.12. na listu 154 spisa.

S obzirom da je tuženik već u odgovoru na tužbu, a i kasnije tijekom postupka, predložio donošenje međupresude, sud je to i prihvatio, donoseći ovu međupresudu, s obzirom na vrlo visoku vrijednost predmeta spora, kao i s obzirom da tuženik osporava kako visinu tako i samu osnovu tužbenog zahtjeva, pa je ocijenjeno da bi bilo svrsishodno prvo odlučiti o osnovanosti same osnove tužbenog zahtjeva kako se strankama, a i sudu, zbog navedenih okolnosti ne bi stvarali daljnji nepotrebni, a vrlo visoki troškovi.

S tim u vezi, odnosno u vezi s utvrđivanjem utemeljenosti osnove tužbenog zahtjeva sud je proveo opisane, vrlo iscrpne dokaze koje je ocijenio po svom uvjerenju, analizirajući i uspoređujući svaki izvedeni dokaz za sebe i u vezi s ostalim izvedenim dokazima, kako personalnim, tako i materijalnim.

Ocjenjujući izvedene personalne dokaze sud je našao da su svi ispitani svjedoci točno i iscrpno iskazivali, dok iskazu 1.tužitelja Pere Popića kao stranke sud nije mogao u cijelosti pokloniti vjeru, s obzirom da se neki dijelovi njegova iskaza u bitnom razlikuju od iskaza svjedoka, ali i dokumentacije koja se nalazi u spisu, pa čak i dokumentacije koja je sačinjena na temelju njegove izjave (zapisnika o inspekcijском nadzoru inspektora Vlade Hrsana koji se nalazi na listu 65-74 spisa). Tako u iskazu 1.tužitelja sud nalazi nelogičnim i neistinitim te netočnim navode da je imao zaduženu motornu lančanu pilu, s obzirom da iz sheme za analizu radnog mjesta po opasnostima, koja je dio Revizije procjene opasnosti koju je sačinila tvrtka Kontroling d.o.o. Osijek (list 134 spisa), proizlazi da tesar, kao što je bio i 1.tužitelj, duži ručni alat i pribor te kružnu pilu, a ne i motornu lančanu pilu koja je inače uobičajeno sredstvo rada u šumarskoj djelatnosti. Također, tužitelj je naveo, a što nije točno, jer nije ničim potvrđeno da se jednom zgodom po nalogu svog pretpostavljenog, ne kaže kojega, penjao na visoki jablan i rezao grane motornom pilom. S obzirom da to nitko od ispitanih svjedoka nije potvrdio, a 1.tužitelj ne kaže tko mu je to od pretpostavljenih naredio, to se ova njegova tvrdnja ne može provjeriti, pa stoga po ocjeni suda ostaje nedokazana. Slično vrijedi za tužiteljevu tvrdnju da je i prije štetnog događaja radio s motornom pilom na autodizalici, jer da je takav način rada bio uobičajen, što su navodno znali njegovi pretpostavljeni, ali ga u tome nitko nije sprječavao, a tužitelj opet ne navodi imena tih pretpostavljenih koji ga navodno nisu sprječavali u ovakvom, za njega opasnom načinu rada. Zanimljivo da tužitelj u svom iskazu tvrdi da je osim motorne pile imao zaduženu i bušilicu i fleksericu, ali da je njih (bušilicu i fleksericu) nosio u Pogon Osijek zbog moguće krađe, odnosno provale u kontejner, ne govoreći gdje je držao pilu, da bi na kraju svog iskaza naveo da je motornu pilu nosio kući zbog moguće krađe, jer bi je morao sam platiti u tom slučaju, što također sud ocjenjuje neživotnim i nelogičnim, pa stoga i neistinitim. Osim toga, i sam svjedok Hot Malik, na kojega se svjedoka tužitelj poziva, u svom iskazu od 20. veljače 2012.g., naveo je da je

kritičnog dana na gradilištu bila jedna ili više motornih pila, i to pretpostavlja u skladištu, dakle kontejneru na licu mjesta, jer se 1.tužitelj brzo vratio s pilom, pa stoga iskaz Hota Malika pobija iskaz 1.tužitelja glede čuvanja i korištenja motorne pile, a također tužiteljev iskaz pobijaju i svjedoci Vlado Hrsan i Antun Glasnović koji su rekli da je motornu pilu donio na tužiteljevo traženje jedan radnik iz skladišta, odnosno da ju je on, tj. Glasnović, iz priručnog skladišta na samom gradilištu donio toga dana.

Naime, po ocjeni suda 1. tužitelj je nastojao prikazati da je na predmetnom gradilištu stalno radio s motornom pilom režući jablanove i suvišne grane te da su to znali i odobravali svi njegovi pretpostavljeni, što je samo djelomično točno, a što su potvrdili i svjedoci Predrag Borojević i Darko Peko Lončar, navodeći da je tužitelj za vrijeme posla znao raditi s motornom pilom, odnosno da je rukovao i to vrlo stručno motornom pilom, s obzirom da je po zanimanju bio tesar, ali da su pilom rukovali i drugi radnici, no najčešće upravo 1.tužitelj.

Također, sud nalazi netočnim tvrdnju tužitelja da su se po dolasku na posao radnici sami organizirali što će raditi, dakle bez znanja poslovođe ili rukovoditelja gradilišta, budući da svjedok Hot Malik u svom iskazu navodi da je imao pisani nalog što je trebao činiti toga dana, a i svjedok Ivan Kućić, poslovođa gradilišta, u svom iskazu tvrdi da je došao na posao prije 7 sati i podijelio radnicima dnevna zaduženja, što je sasvim suprotno tužiteljevoj tvrdnji. Na kraju, sud nalazi netočnom tvrdnju tužitelja da je na gradilištu u Orahovici također radio na visini, što je navodno vidio njegov pretpostavljeni po imenu Marko, ne govoreći prezime, te da su na tom gradilištu bili i drugi koji su bili samo na papiru poslovođe, a da ustvari nisu bili poslovođe, jer niti ovu tvrdnju tužitelj ničim nije dokazao, a imajući u vidu pravilo o teretu dokazivanja, sud tu tvrdnju nije mogao prihvatiti kao točnu i istinitu.

Ostale tužiteljeve navode iz iskaza sud prihvaća kao točne i istinite, odnosno prihvaća njegove tvrdnje da je ponekad rukovao motornom pilom kojom su osim njega rukovali i njegovi kolege Šabanović i Glasnović te da je prije kritičnog događaja motornom pilom oborio 4 jablana koji su smetali izvođenju radova, što ne predstavlja rad na visini, a što je potvrdio svjedok Predrag Borojević.

Na temelju uvida u uputnicu za gradilište br. 31/2010 od 27.09.2010.g. (list 63 spisa), sud je utvrdio da je radno mjesto 1.tužitelja bilo VKV tesar 1. grupe, s tim da je bio sposoban za poslove tesara uz nošenje naočala, i to bez rada na visini i bez poslova gdje se traži dobar binokularni vid, dakle tužitelj je obavljao poslove s posebnim uvjetima rada za koje je bio i osposobljen.

Na temelju uvida u svjedodžbu o zdravstvenoj sposobnosti radnika koju je izdala dr. med. Majda Šoš, specijalist medicine rada, od 08.06.2010.g. (list 64 spisa) utvrđeno je da je 1.tužitelj bio zdravstveno sposoban za poslove tesar-monter, uz nošenje naočala te bez rada na visini i bez poslova gdje se traži dobar binokularni vid.

Na temelju uvida u presudu Prekršajnog suda u Belom Manastiru br. Pp II G-332/10-7 od 27.07.2011.g. sud je utvrdio da su 1.okrivljena Gradnja d.o.o. Osijek i ostali okrivljeni Peko Lončar, Predrag Borojević, Ivan Kućić i Hot Malik oslobođeni optužbe za počinjenje prekršaja iz čl. 55.st.1. Zakona o zaštiti na radu, odnosno čl. 43.st.1. i 34.st.2. citiranog Zakona.

Temeljem uvida u dokumentaciju koja se nalazi u spisu, izdane od strane HZZO PU Osijek, utvrđeno je da još uvijek nije pravomoćno odlučeno o priznanju, odnosno nepriznanju štetnog događaja kao ozljede na radu, međutim sud prihvaća stav svjedoka Vlade Hrsana da se u konkretnom slučaju nesumnjivo radi o nesreći na radu, jer je to činjenica.

Također, sud nalazi, na temelju ocjene izvedenih dokaza da je u konkretnom slučaju 1. tužitelj radio na svoju ruku, bez neposrednog naloga svog poslodavca, odnosno Ivana Kuića kao svog pretpostavljenog, ali na zamolbu svjedoka Hota Malika da ukloni grane koje su smetale za rad autodizalice, premda je znao da ne smije raditi na visini, te da mora nositi naočale, a također koristio je motornu lančanu pilu, premda mu ona nije bila u opisu radnog mjesta, niti je za nju bio stručno osposobljen, a pri tom nije koristio zaštitna sredstva, odnosno zaštitnu kacigu i zaštitni pojas, premda su mu ona bila osigurana od strane poslodavca.

S obzirom na sve okolnosti događaja sud nalazi da je tužitelj, radeći na visini od 9, odnosno 10 metara, nesumnjivo obavljao opasnu djelatnost, a radio je s motornom pilom koja također nesumnjivo predstavlja opasnu stvar kad je upaljena, odnosno kad je lančanik u funkciji, kao što je to bilo kritičnog dana. Stoga tuženik kao poslodavac i vlasnik opasne stvari odgovara po načelu objektivne odgovornosti, dakle teret dokaza je na njegovoj strani, a te se obveze može osloboditi u slučaju da dokaže da je šteta nastala od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazi izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti, dakle ako se radi o višoj sili, ili ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći ni otkloniti, a vlasnik stvari može se djelomično osloboditi odgovornosti ako je sam oštećenik djelomično pridonio nastanku štete, sukladno odredbama članaka 1067.st.1., 2. i 3. Zakona o obveznim odnosima.

U konkretnom slučaju sud nalazi da je doprinos oštećenika nastaloj šteti točno 50%.

Ovo stoga što je znao da ne smije raditi na visini, a ipak je na to pristao, dakle trebao je odbiti rezati grane na visini od 9, odnosno 10 metara, jer je morao znati da mu neposredno prijete opasnost za život i zdravlje, nije koristio nikakva zaštitna sredstva, nije prihvatio prijedlog Hota Malika da se veže gurtom, odnosno zaštitnim pojasom, nije imao nikakav nalog poslodavca, već je radio na svoju ruku radeći posao koji je istina bio od koristi za tuženika kao poslodavca, ali ne i nužan, jer se kritičnog dana prenošenje agregata moglo obaviti i na drugi način, ručno od strane nekolicine nazočnih radnika ili pomicanjem autodizalice, dakle tužitelj je kritičnog dana postupao protivno temeljnim pravilima iz oblasti zaštite na radu, te je uslijed njegova nepravilnog rada došlo do predmetne nesreće na radu, a pri tom se nije koristio propisanim osobnim zaštitnim sredstvima koje mu je poslodavac osigurao, pa prema tome tužitelj nije radio s dužnom pozornošću obavljajući poslove za koje nije bio stručno osposobljen, čime je sebe doveo u opasnost.

Međutim, tuženik kao poslodavac i organizator posla odgovara u svakom slučaju za cjelokupni proces rada, jer je bio dužan osigurati rad na siguran način, kako bi se rad obavio do kraja sigurno i bez posljedica za radnike, odnosno u konkretnom slučaju tužitelju je trebao zabraniti rad na visini i onako kako ga je on izveo, kao što je to učinio inspektor Vlado Hrsan odmah nakon dolaska na lice mjesta, a što nije učinio. Također tuženik je odgovoran zato što se proces rada odvijao bez njegova ovlaštenika na licu mjesta, odnosno poslovođe Kuića koji je u slučaju svoje nenazočnosti trebao svoja ovlaštenja prenijeti na drugu osobu. Također tuženik je odgovoran zato što je tužitelju i ranije dozvolio da radi motornom lančanom pilom, za što nije bio stručno osposobljen, a niti mu je ona bila u opisu radnog mjesta, odnosno njegovi pretpostavljeni su vidjeli da to radi, a nisu ga u tome spriječili.

Nadalje, kada je 1. tužitelj kritičnog dana došao na posao oko 9,00 sati te počeo raditi u svojoj odjeći i gumenim čizmama, dakle bez zaštitne kacige i zaštitne obuće, njegov pretpostavljeni Kuić, kojega tada nije bilo, trebao ga je udaljiti iz procesa rada, ili mu narediti da koristi zaštitna sredstva, što također predstavlja odgovornost tuženika kao poslodavca, jer

bi se korištenjem zaštitnih sredstava, kao i korištenjem zaštitnog pojasa, nesreća izbjegla ili bi barem njene posljedice bile ublažene. Ovako, s obzirom na sve okolnosti slučaja, postoji odgovornost za štetni događaj kako na strani 1.tužitelja kao oštećenika, tako i na strani tuženika kao poslodavca i odgovorne osobe da se rad obavi na siguran način i bez opasnosti za sudionike u procesu rada.

Stoga je na temelju ovakvog utvrđenja sud ocijenio da je odgovornost za štetni događaj jednaka te da je tužiteljev doprinos znatan i da iznosi upravo 50%.

Slijedom toga sud je donio međupresudu kojom utvrđuje da je tuženik kao poslodavac odgovoran za naknadu štete čiju će visinu sud utvrditi nakon pravomoćnosti međupresude i dosuditi je tužiteljima, s tim da postoji doprinos 1.tužitelja kao oštećenika nastaloj šteti od 50%.

Sukladno odredbi čl. 330.st.2. ZPP-a do pravomoćnosti presude sud će zastati s postupkom u ovoj parnici, a sukladno odredbi čl. 165. citiranog Zakona o troškovima postupka sud će odlučiti u konačnoj presudi.

Slijedom izloženog odlučeno je kao u izreci.

U Valpovu, 18. svibnja 2012.g.

S U D A C

ZDRAVKO MAMIĆ v.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove međupresude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Osijeku putem ovog suda pismeno u 3 primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka opravka presude.

Dostaviti:

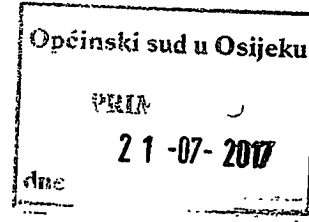
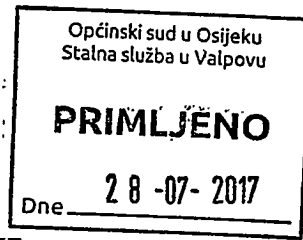
1. tužiteljima putem punomoćnika
2. tuženiku putem punomoćnika

65 PAP - 2331/15-4

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
PLANINIĆ, ŠOLJIĆ
I PARTNERI d.o.o.

Broj: Revr 1838/14-3

18-08-2017

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

PRIMLJENO

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i Željka Pajalića člana vijeća i suca izvijestitelja, u pravnoj stvari I tužitelja Pere Popića, II tužiteljice Rade Popić, III tužitelja Ilije Popića, IV tužitelja Josipa Popića, svi iz Brijesća, Duga ulica 64 i V. tužiteljice Mare Popić iz Vladislavaca, K. Tomislava 274, koje zastupa punomoćnik Krešimir Planinić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Planinić i partneri j.t.d. u Zagrebu, protiv tuženika Gradnja d.o.o. Osijek, kojeg zastupa punomoćnik Željko Švedl, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Željko Švedl i Vedrana Švedl Blažeka u Osijeku, radi naknade štete, odlučujući o revizijama I-V tužitelja i tuženika protiv presude Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-683/14-2 od 11. rujna 2014., kojom je preinačena međupresuda Općinskog suda u Valpovu poslovni broj P-525/11-16 od 13. prosinca 2013., u sjednici održanoj 5. srpnja 2017.,

presudio je:

I. Djelomično se prihvaća revizija tužitelja, preinačuje se presuda Županijskog suda u Osijeku poslovni broj GŽ-683/14-2 od 11. rujna 2014. u dijelu pod točkom II. izreke i sudi:

Odbija se žalba tuženika i potvrđuje međupresuda Općinskog suda u Valpovu poslovni broj P-525/11-16 od 13. prosinca 2013.

II. U preostalom dijelu revizija tužitelja odbija se kao neosnovana.

III. Revizija tuženika odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Prvostupanjskom međupresudom utvrđena je odgovornost tuženika za nastalu štetu uslijed ozljede na radu I tužitelju s time da je utvrđen i doprinos I tužitelja kao oštećenika nastaloj šteti u omjeru od 40%.

Drugostupanjskom presudom odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana dok je žalba tuženika djelomično prihvaćena te je preinačena prvostupanjska međupresuda u dijelu u

kojem je utvrđen doprinos I tužitelja nastaloj šteti na način da je isti utvrđen u omjeru od 80%.

Protiv presude suda drugoga stupnja tužitelji i tuženik pravodobno su podnijeli reviziju iz čl. 382. st. 1. toč. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11, 25/13 i 28/13 - dalje: ZPP).

Pritom tužitelji pobijaju presudu suda drugoga stupnja u dijelu u kojem je utvrđeno da je I tužitelj doprinio nastanku štete, navodeći da istu podnose zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka kao i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlažu reviziju prihvatiti i pobijani dio presude preinačiti na način da se utvrdi da je tuženik u cijelosti odgovoran za naknadu predmetne štete.

Tuženik pobija presudu suda drugoga stupnja zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže pobijanu presudu preinačiti na način da se tužitelja odbije sa tužbenim zahtjevom u cijelosti.

Tužitelji su u odgovoru na reviziju tuženika osporili sve revizijske navode te predložili isu odbiti kao neosnovnu.

Tuženik je također podnio odgovor kao i dopunu odgovora na reviziju tužitelja te je osporio revizijske navode i predložio istu odbiti kao neosnovanu.

Revizija tužitelja je djelomično osnovana, dok tuženika nije osnovana.

Ovaj sud je na temelju odredbe čl. 392.a st. 1. ZPP ispitao pobijanu presudu u dijelu u kojem se ona pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

Neosnovano tužitelji u reviziji prigovaraju bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP pošto pobijana presuda, suprotno revizijskim navodima nije nerazumljiva, već se naprotiv može ispitati, pošto su u istoj sadržani razlozi o svim odlučnim činjenicama.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete zbog ozljede na radu I tužitelja od 7. prosinca 2010.

U ovoj revizijskoj fazi postupka među strankama je i dalje sporna odgovornost tuženika za štetu, te tužiteljev doprinos nastanku štetnog događaja i u kojem omjeru.

U postupku je utvrđeno:

- da je I tužitelj doživio nezgodu na radu 7. prosinca 2010. uslijed pada sa visine 9, odnosno 10 metara sa improvizirane platforme, a pri rezanju granja motornom pilom koje granje je ometalo rad dizalice na gradilištu,
- da je tužitelj tu radnju uklanjanja granja vršio bez neposrednog naloga poslodavca, a na zamolbu radnika, vozača dizalice,

- da je to bio uobičajeni način rada, odnosno da je prvotужitelj, koji je imao status brigadira kod tuženika kao izuzetno spretan i vrijedan radnik i ranije obavljao slične radnje, odnosno radio na visini odnosno koristio motornu lančanu pilu pri radu,
- da je tužitelj imao zabranu rada na visini, a što proizlazi iz liječničke svjedodžbe,
- da mu je tuženik i ranije tolerirao rad na visini,
- da prilikom štetnog događaja nije koristio zaštitna sredstva,
- te da u vrijeme štetnog događaja nitko od radnika tuženika nadležnih za nadzor nije bio prisutan na gradilištu,
- da je tužitelj uslijed pada zadobio teške tjelesne ozljede u vidu potpune tetraplegije (potpuna oduzetost ruku i nogu).

Prvostupanjski sud je odlučujući o osnovanosti zahtjeva tužitelja međupresudom utvrdio da je tuženik odgovoran I tužitelju za nastalu štetu uslijed ozljede na radu, pri tome cijeneći i da je I tužitelj doprinio nastaloj šteti u omjeru od 40%.

Drugostupanjski sud je pak odlučujući o žalbama parničnih stranka, odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu, a žalbu tuženiku djelomično prihvatio kao osnovanu te preinačio prvostupanjsku međupresudu na način da je utvrdio odgovornost tuženika za nastalu štetu tužitelju ocjenjujući pri tom da postoji doprinos tužitelja kao oštećenika nastaloj šteti u omjeru od 80%.

Na temelju činjenica koje su utvrdili nižestupanjski sudovi, pogrešna je ocjena drugostupanjskog suda da je tužitelj pridonio nastaloj šteti u omjeru 80%.

Prema ocjeni ovog revizijskog suda, pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da je tuženik odgovoran za nastalu štetu tužitelju, s time da postoji doprinos tužitelja od 40% nastanku štetnog događaja.

Naime, primjenom odredbe čl. 15. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“, broj 59/96, 94/96 i 116/08, 75/09 - dalje: ZZR) poslodavac odgovara zaposleniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u svezi s radom po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti), a prema općim propisima obveznog prava. Prema tome, poslodavac se te odgovornosti može osloboditi samo u slučajevima propisanim odredbom da šteta potječe od više sile, čl. 1067. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05 i 41/08 - dalje: ZOO).

Drugostupanjski sud je ocjenjujući doprinos tužitelja u tako visokom omjeru, podcijenio obvezu tuženika da osigura da se proces rada obavlja na siguran način.

U okolnostima konkretnog slučaja, a kada je tuženik propustio nadgledati gradilište odnosno nitko od radnika tuženika zaduženih za nadzor nije bio prisutan na gradilištu u vrijeme štetnog događaja pa tako nitko od nadležnih nije niti mogao spriječiti tužitelja da obavlja rad bez zaštitnih sredstava i na ranije opisani način, te i ranije toleriranje tuženika I tužitelju rada na visini, opravdava zaključak prvostupanjskog suda o omjeru odgovornosti za nastalu štetu u visini 40% na strani tužitelja.

Istina, i sam tužitelj pridonio je nastanku štetnog događaja jer je i sam svjestan da ne smije raditi na visini, a sukladno zabrani iz liječnike svjedodžbe te da je morao koristiti zaštitna sredstva pri radu.

No stavljanjem u omjer protupravno postupanje tužitelja i tuženika, preteže odgovornost tuženika upravo u omjeru kako je to ocijenio prvostupanjski sud.

Slijedom navedenog trebalo je djelomičnim usvajanjem revizije tužitelja, a odbijanjem revizije tuženika djelomično preinačiti pobijanu presudu, te odlučiti kao u izreci, sve na temelju odredbe čl. 393. i čl. 395. st. 1. ZPP.

Zagreb, 5. srpnja 2017.

Predsjednik vijeća:
Željko Glušić, v. r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7, 31000 Osijek
Stalna služba u Valpovu
31550 Valpovo, K.P. Krešimira IV br. 3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Osijeku, Stalna služba u Valpovu, po sucu Zdravku Mamiću, u pravnoj stvari 1.tužitelja Pere Popića, OIB: 48456337005, 2.tužiteljice Rade Popić, OIB: 32605268487, 3.tužitelja Ilije Popića, OIB: 19112831138, 4.tužitelja Josipa Popića, OIB: 04527212696, svi iz Brijesća, Duga ulica 64 i 5.tužiteljice Mare Popić iz Vladislavaca, K. Tomislava 274, OIB: 69876281633, svi zastupani po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Planinić i partneri j.t.d. Zagreb, Hebrangova 30, protiv tuženika Gradnja d.o.o. Osijek, Ribarska 1, OIB: 77971360833, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog ureda Župić i partneri d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 269f, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 05. lipnja 2019.g. u nazočnosti punomoćnika stranaka, a na ročištu za objavu presude dana 01. srpnja 2019.g.

presudio je

I – Nalaže se tuženiku Gradnja d.o.o. Osijek, Ribarska 1, OIB: 77971360833, da 1. tužitelju Peri Popiću isplati u roku od 8 dana na ime naknade imovinske štete uslijed tjelesne ozljede pretrpljene na radu koja se očituje u potrebi tuđe pomoći i njege iznos od 340.000,00 kuna (tristočetdesettisućakuna), koji predstavlja sumu ukupnih dospjelih mjesečnih iznosa od 3.400,00 kn od 16. siječnja 2011.g. pa do dana specifikacije tužbenog zahtjeva, zajedno sa zateznom kamatom na dospjele mjesečne iznose tekućom od svakog 16., u mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, koja se do 31. srpnja 2015.g. određuje prema godišnjoj kamatnoj stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena i to kako slijedi:

- na iznos od 3.400,00 kn od 16. veljače 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 3.400,00 kn od 16. ožujka 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 3.400,00 kn od 16. travnja 2011.g. pa do isplate,

- [illegible]

- [illegible]

te da ubuduće, sve dok za to postoje zakonski uvjeti, isplaćuje 1.tužitelju Peri Popiću mjesečno iznos od 3.400,00 kn, najkasnije do 15. u mjesecu za prethodni mjesec.

II – Nalaže se tuženiku Gradnja d.o.o. Osijek da 1.tužitelju Peri Popiću isplati u roku od 8 dana na ime izgubljene zarade uslijed tjelesne ozljede pretrpljene na radu kao razlike između plaće i naknade plaće, odnosno plaće i invalidske mirovine, iznos od 417.264,00 kn, a koji predstavlja sumu ukupnih dospjelih mjesečnih iznosa od 4.172,64 kn, od 16. siječnja 2011.g. pa do dana specifikacije tužbenog zahtjeva, zajedno sa zateznom kamatom na dospjele mjesečne iznose tekućom od svakog 16. u mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, koja se do 31. srpnja 2015.g. određuje prema godišnjoj kamatnoj stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena i to kako slijedi:

- na iznos od 4.172,64 kn od 16. veljače 2011.g. do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. ožujka 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. travnja 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. svibnja 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. lipnja 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. srpnja 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. kolovoza 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. rujna 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. listopada 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. studenog 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. prosinca 2011.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. siječnja 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. veljače 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. ožujka 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. travnja 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. svibnja 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. lipnja 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. srpnja 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. kolovoza 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. rujna 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. listopada 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. studenog 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. prosinca 2012.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. siječnja 2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. veljače 2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. ožujka 2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. travnja 2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. svibnja 2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. lipnja 2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. srpnja 2013.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. kolovoza 2013.g. pa do isplate,

- [illegible]

- na iznos od 4.172,64 kn od 16. listopada 2017.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. studenog 2017.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. prosinca 2017.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. siječnja 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. veljače 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. ožujka 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. travnja 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. svibnja 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. lipnja 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. srpnja 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. kolovoza 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. rujna 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. listopada 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. studenog 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. prosinca 2018.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. siječnja 2019.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. veljače 2019.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. ožujka 2019.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. travnja 2019.g. pa do isplate,
- na iznos od 4.172,64 kn od 16. svibnja 2019.g. pa do isplate,

te da ubuduće sve dok za to postoje zakonski uvjeti isplaćuje 1. tužitelju mjesečni iznos od 4.172,64 kn najkasnije do 15. u mjesecu za prethodni mjesec.

III – Nalaže se tuženiku Gradnja d.o.o. Osijek da 1. tužitelju Peri Popiću isplati iznos od 960.000,00 kn na ime naknade neimovinske štete uslijed tjelesne ozljede pretrpljene na radu, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 23. ožujka 2011.g. pa do isplate, koja se do 31. srpnja 2015.g. određuje prema godišnjoj kamatnoj stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, sve u roku od 8 dana.

IV – Nalaže se tuženiku Gradnja d.o.o. Osijek da u roku od 8 dana isplati:

- 2. tužiteljici Radi Popić iznos od 132.000,00 kn na ime naknade neimovinske štete uslijed teškog tjelesnog invaliditeta člana uže obitelji pretrpljenog na radu, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 23. ožujka 2011.g. pa do isplate, koja se do 31. srpnja 2015.g. određuje prema godišnjoj kamatnoj stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena,

- 3. tužitelju Iliji Popiću iznos od 132.000,00 kn na ime naknade neimovinske štete uslijed teškog tjelesnog invaliditeta člana uže obitelji pretrpljenog na radu, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 23. ožujka 2011.g. pa do isplate, koja se do 31. srpnja 2015.g. određuje prema godišnjoj kamatnoj stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena,
- 4. tužitelju Josipu Popiću iznos od 132.000,00 kn na ime naknade neimovinske štete uslijed teškog tjelesnog invaliditeta člana uže obitelji pretrpljenog na radu, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 23. ožujka 2011.g. pa do isplate, koja se do 31. srpnja 2015.g. određuje prema godišnjoj kamatnoj stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena,
- 5. tužiteljici Mari Popić iznos od 132.000,00 kn na ime naknade neimovinske štete uslijed teškog tjelesnog invaliditeta člana uže obitelji pretrpljenog na radu, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 23. ožujka 2011.g. pa do isplate, koja se do 31. srpnja 2015.g. određuje prema godišnjoj kamatnoj stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena.

V – Nalaže se tuženiku Gradnja d.o.o. Osijek da 1.-5. tužiteljima naknadi prouzročen parnični trošak u iznosu od 700.350,00 kn, u roku od 8 dana, zajedno sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, od presuđenja 01. srpnja 2019.g. do isplate.

Obrazloženje

Tužitelji 1.-5. su 22. travnja 2011.g. podnijeli tužbu protiv tuženika radi naknade štete uslijed ozljede na radu 1.tužitelja.

U tužbi navode da je dana 07. prosinca 2010.g. 1.tužitelj pretrpio ozljedu na radu na način da je prilikom rezanja granja pao s visine od 9 metara i to za vrijeme obavljanja poslova svog radnog mjesta na radilištu tuženika – rekonstrukciji mosta preko kanala Černa na putu prema Zlatnoj Gredi u Baranji. U navedenom štetnom događaju 1.tužitelj je zadobio izrazito tešku tjelesnu povredu – ozljedu vratne kralježnice zbog koje je kod njega nastupila potpuna tetraplegija, odnosno potpuna oduzetost ruku i nogu.

Zbog navedene ozljede 1.tužitelj je dana 07. prosinca 2010.g primljen u Kliničku bolnicu Osijek gdje je zadržan na bolničkom liječenju do 01. veljače 2011.g. kada je premješten na rehabilitacijsko liječenje u Varaždinske toplice.

Navedena ozljeda, odnosno višestruki prijelomi vratnih kralježaka rezultirali su nastupanjem teškog i trajnog invaliditeta koji se očituju u potpunoj oduzetosti svih dijelova tijela ispod ozlijeđenih vratnih kralježaka.

Po stajalištu 1.tužitelja, a pozivajući se na odredbu čl. 103. Zakona o radu te čl.15. Zakona o zaštiti na radu on je ovlašten potraživati naknadu štete od tuženika kao poslodavca koja je posljedica ozljede na radu, i to po načelu objektivne odgovornosti.

Osim 1.tužitelja kao neposrednog oštećenika naknadu štete od tuženika potražuju i 2., 3., 4. i 5. tužitelji kao članovi njegove uže obitelji, pozivajući se na odredbe čl. 1101. Zakona o obveznim odnosima na ime pravične novčane naknade uslijed nastupa teškog invaliditeta člana uže obitelji, 2. tužiteljica je supruga, 2. i 4.tužitelji su djeca, a 5.tužiteljica je majka 1.tužitelja, a svi oni zbog nastupa osobito teškog invaliditeta supruga, oca, odnosno djeteta, trpe izuzetno velike duševne boli.

Kasnije, tijekom postupka, a nakon provedenih svih vještačenja, odnosno provedenog kompletnog dokaznog postupka i pravomoćnog utvrđenja doprinosa samog oštećenika nastaloj šteti i štetnim posljedicama, tužitelji su podnijeli specificiran, odnosno konačan tužbeni zahtjev podneskom od 31.05.2019.g. (list 472-480 spisa), kao u podnesku i izreci ove presude.

U pisanom odgovoru na tužbu (list 48 i 49 spisa) tuženik osporava u cijelosti tužbu i tužbeni zahtjev, kako glede osnove tako i glede visine potraživanja, a to stoga što iz sadržaja zapisnika o inspeksijskom nadzoru čiji je sastavni dio i zapisnik o uzimanju izjave od radnika Pere Popića – 1.tužitelja, po stajalištu tuženika proizlazi da u konkretnom slučaju tuženik ne odgovara za nastalu štetu jer je ona nastala isključivom odgovornošću 1.tužitelja.

Također, tuženik se poziva na rješenje HZ za zdravstveno osiguranje PU Osijek od 08: ožujka 2011.g. prema kojem se tužitelju navedena ozljeda koju je pretrpio 07. prosinca 2010.g. ne priznaje kao ozljeda na radu, da bi po žalbi 1.tužitelja 2.stupanjsko tijelo HZ za zdravstveno osiguranje žalbu odbilo kao neosnovanu pa stoga tuženik slijedom izloženog predlaže sudu provesti predložene dokaze koji se odnose na pitanje osporavanja osnovanosti tužbenog zahtjeva te primjenom odredbe čl. 330. ZPP-a donese međupresudu temeljem koje će tužitelj odbiti s tužbom i tužbenim zahtjevom.

Budući da je među strankama bilo sporno pitanje kako same osnove tužbenog zahtjeva, tako i njene visine, odnosno bilo je prije svega sporno da li postoji i koliki je eventualni doprinos samog oštećenika Pere Popića nastanku štetnog događaja i njegovim posljedicama, sud je na prijedlog stranaka o tom doprinosu odlučio međupresudom broj 1 P-525/11-16 od 13. prosinca 2013.g., utvrdivši da postoji doprinos 1.tužitelja kao oštećenika nastaloj šteti od 40%, a ta je prvostupajnska presuda nakon postupka po reviziji pred Vrhovnim sudom RH potvrđena presudom broj Revr 1838/14-3 od 05. srpnja 2017.g. Dakle, pravomoćno je utvrđeno da tuženik kao poslodavac odgovara tužiteljima za naknadu štete od 60% te je ovaj sud, sukladno ovakvom utvrđenju dosudio tužiteljima odgovarajuće iznose naknade štete kao u izreci ove presude.

Naime, radi pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja, u ovosudnom postupku koji je uslijedio nakon pravomoćnosti presude o utvrđenju doprinosa oštećenika, sud je proveo odgovarajuća vještačenja – medicinsko i financijsko-knjigovodstveno, a na kraju dokaznog

postupka saslušani su 2. i 4. tužitelji kao stranke, dok je još ranije, na početku dokaznog postupka, saslušan 1. tužitelj u njegovoj kući, tako da nije bilo potrebe ponovo ga saslušavati, s obzirom na njegovu nepokretnost, dok je pun. tužitelja odustao od prijedloga za saslušanjem 3. i 5. tužitelja, što su sud i tuženik primili k znanju.

Dakle, osim provođenja medicinskog vještačenja po vještaku Ivanu Lovriću i financijsko-knjigovodstvenog vještačenja po vještaku DV Consulting d.o.o. Osijek, koji su izradili pisane nalaze i mišljenja u koje je sud izvršio uvid, tijekom dokaznog postupka sud je izveo dokaz uvidom u svu priloženu dokumentaciju i to: u zapisnik ugovora o radu na listu 10-11 spisa, u obračune plaće i naknade plaće za 1. tužitelja, sve na listu 12-17., pročitani su zapisnik o uzimanju izjave od radnika Državnog inspektorata PJ Osijek, Odsjek za nadzor u području zaštite na radu od 27.12.2010.g. na listu 18-19 spisa, izvršen je uvid u medicinsku dokumentaciju za tužitelja na listu 20-22 spisa, odštetni zahtjev pun. tužitelja upućen tuženiku od 02.03.2011.g. na listu 23-25 spisa, u dostavnicu na listu 26, odštetni zahtjev oštećenika – tužitelja 2-5 radi naknade štete uslijed teškog invaliditeta bliskog srodnika od 22.03.2011.g. na listu 27-29 s prilogom – povratnicom na listu 30 spisa, dopis tuženika upućen pun. tužitelja od 08.03.2011. na listu 31 spisa, zapisnik s ročišta od 23.01.2012. na listu 51-52, rješenje HZZO PU Osijek od 08.03.2011. na listu 57-59 spisa, kao i rješenje više instance po tom rješenju od 18.05.2011. na listu 60-62 spisa, uputnica tuženika za gradilište broj 31/2010 od 27.09.2010. na listu 63, svjedodžba o zdravstvenoj sposobnosti radnika (1. tužitelja) na listu 64, čita se zapisnik o inspekcijskom nadzoru Klasa UP/I-115/04/10-01/21, Urbroj 556-14-02-02/04-10-13 od 28.12.2010.g. na listu 65-74 spisa, zapisnik s ročišta od 06. veljače 2012.g. na listu 75-77 spisa, zapisnik o očevidu Državnog inspektorata PJ Osijek, Odsjek za nadzor u području zaštite na radu od 08.12.2010. na listu 78-79 spisa, zapisnik o uzimanju izjave od radnika istog inspektorata od 08.12.2010.g., kao i izjava Antuna Glasnovića na listu 80-81, zapisnik o uzimanju izjave od radnika i izjava Hota Malika na listu 82 i 83, optužni prijedlog istog inspektorata upućen Prekršajnom sudu B. Manstir od 28.12.2010. na listu 84-86, presuda toga suda br. Pp II G-332/10-7 OD 27.07.2011. na listu 87-89 spisa, zapisnik s ročišta od 20. veljače 2012.g. na listu 90-91 spisa, presuda Prekršajnog suda u B. Manastiru ovjerena klauzulom pravomoćnosti i izvršnosti na listu 92-94 spisa, dopis PP B. Manastir s prilogom – zapisnikom o očevidu, sve na listu 96-99 spisa, zapisnik s ročišta od 01.03.12. na listu 101-102, rješenje HZZO – Direkcija od 10. veljače 2012. na listu 103-107 spisa, tužba tužitelja Gradnja d.o.o. Osijek, dostavljena Upravnom sudu u Osijeku od 17. veljače 2012. na listu 108.-109 spisa, zapisnik s ročišta od 16.03.2012. na listu 118-120 spisa, izvršen je uvid u fotodokumentaciju očevida na listu 123-128 spisa, u shemu za analizu radnog mjesta po opasnostima na listu 134, te u presliku građevnog dnevnika, sve na listu 135-149 spisa, pročitani su zapisnik s ročišta od 04.05.12. na listu 154 spisa, zapisnici s ročišta od 18.10.2013.g. na listu 189-190, presuda Upravnog suda Osijek na listu 191-200 spisa, čita se Pravilnik o radu tuženika od 21.06.2010.g. na listu 204-234 spisa, Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji tuženika na listu 235-268 s prilogom – radnim mjestima, uvjetima za popunjavanje i brojem izvršitelja na listu 269-284 spisa, zapisnici s ročišta na licu mjesta od 08.11.13. na listu 285-287 spisa, s ročišta od 15.11.2013. na listu 290-291 spisa, izvršen je uvid u fotodokumentaciju na listu 295-303, rješenje HZZO PU Osijek od 13.01.2014.g. na listu 333 spisa, rješenje HZZO RU Osijek od 17.07.2014.g. na listu 362-363 spisa, rješenje HZZO – Direkcija Zagreb od 15.04.2014.g. na listu 364-365 te rješenje HZZO PU Osijek od 13.01.2014.g. na listu 366-367 spisa, nalaz i mišljenje medicinskog vještaka Ivana Lovrića od 01.12.2017.g. na listu 393-397 spisa, pročitani su podaci HZMO PS Osijek od 16.10.2018.g. na listu 414 spisa, dopis tuženika od 16.11. s prilogom – podaci o plaći usporednog radnika, sve na listu 416 i 417, financijsko-knjig. nalaz tvrtke DV Consulting Osijek od 03.12.2018. na listu 421-428 spisa, rješenje o obustavi predstečajnog postupka nad

dužnikom Gradnja d.o.o. Osijek od 13.07.2018. na listu 431-433, rješenje Visokog trgovačkog suda RH Zagreb od 02.10.18. na listu 434 i 435, podaci REGOS – Sektor osiguranika i registra za 1.tužitelja kao osiguranika za razdoblje od prosinca 2010. do kolovoza 2012.g. na listu 445-446, čita se dopis HZMO PS Osijek na listu 447, kao i dopuna nalaza i mišljenja DV Consulting Osijek na listu 450-459.

Iz pisanog nalaza i mišljenja vještaka Ivana Lovrića, kojega sud prihvaća u cijelosti, a kojega je sud i usmeno ispitao na ročištu od 01.10.2018.g., na koji stranke nisu imale primjedbe, pa ga stoga prihvaća i ovaj sud u cijelosti kao uvjerljiv i vjerodostojan dokaz, u bitnom proizlazi da je 1.tužitelj zbog pretrpljenih ozljeda trpio bolove različitog intenziteta te da je imao i nelagode tijekom liječenja zbog dugotrajnog bolničkog liječenja, fizikalnih terapija te brojnih specijalističkih pregleda, kao i dodatnih dijagnostičkih pretraga, a da je intenzitet bolova ovisio o stadiju cijeljenja ozljeda i operacijskih rana, s tim da su povremeni fizički bolovi lakog do srednjeg intenziteta mogući i tijekom života, a obuhvaćeni su ocjenom smanjenja životne aktivnosti.

Glede duševnih boli, odnosno pretrpljenih i budućih duševnih bolova zbog smanjenja životne aktivnosti, a s obzirom na tip, lokalizaciju, intenzitet, kao i konačan ishod cjelokupnog liječenja s nastalim posljedicama, vještak je mišljenja da su ozljede tužitelja uvjetovale smanjenje životne aktivnosti od 100% te da ozljeda tužitelja spada u osobito tešku tjelesnu ozljedu, dok su anatomske-funkcijske posljedice te ozljede tetraplegija (oduzetost gornjih i donjih ekstremiteta), zaostala fleksijska kontraktura prstiju obje šake, teška spastična paraplegija s atrofijom mišićne mase i donjih ekstremiteta te gubitak kontrole stolice i mokrenja.

U svezi pretrpljenih i budućih duševnih bolova zbog naruženosti vještak navodi da su ozljede kod tužitelja ostavile naruženost izgleda i skladnosti tijela jakog stupnja, vrlo uočljivo trećim osobama, sve opisano u objektivnom kliničkom pregledu.

Glede pretrpljenog i budućeg straha vještak je mišljenja da je tužitelj pretrpio kratkotrajan primarni strah jakog intenziteta te nakon toga i sekundarni strah i to jakog intenziteta 7 dana, srednjeg intenziteta 10 dana te lakog intenziteta 60 dana.

U vezi potrebe za tuđom pomoći i njegom vještak je mišljenja da je tužitelju nakon prvog izlaska iz bolnice ona bila potrebna od strane nemedicinske osobe nakon završenog liječenja, odnosno nakon prvog izlaska iz bolnice i rehabilitacije 120 dana po 16 sati dnevno, a s obzirom da je zbog svog zdravstvenog i općeg stanja i dalje ovisan o pomoći druge osobe, tužitelju je trajno potrebna tuđa njega i pomoć 8-10 sati dnevno. Ovo stoga jer je 1.tužitelj apsolutno nesposoban za obavljanje svih životnih aktivnosti i njegovo stanje je definitivno. Osim toga, vještak ističe da mu je potrebna i povremena stacionarna medicinska pomoć u vidu rehabilitacije, no da ne može isključiti i potrebu za stručnom medicinskom pomoći, budući da takve ozljede mogu imati nepredvidiv tijek, moguće su i dodatne komplikacije (dekubitus, upala pluća, zastoj stolice, upala mokraćnih puteva).

Prilikom ispitivanja vještak Lovrić ostao je kod svojeg nalaza i mišljenja u cijelosti te je pojasnio da, što se tiče tuđe pomoći i njege koju je detaljno obrazložio, a imajući u vidu da je sada pruža njegova supruga, u trenutku kad je pregledao tužitelja, ta je njega zadovoljavala, a da li će u budućnosti njen opseg biti i veći, to ovisi o progresiji tužiteljeva zdravstvenog stanja, tako da ne isključuje ni stručnu medicinsku pomoć.

Na upit dodao je da je tužiteljevo stanje definirano izlaskom iz bolnice i premještanjem u Varaždinske toplice 01.02.2011.g., kada je prvi puta upućen na rehabilitaciju, ali da je teško očekivati da će se njegovo stanje bitno popraviti, prije je moguće očekivati da će ono s vremenom postati i lošije.

Iz nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka DV Consulting d.o.o. Osijek – vještakinja Dajana Vuković, na koji stranke nisu imale primjedbi pa ga u cijelosti prihvaća i ovaj sud, proizlazi da je prosječna neto plaća usporednog radnika u 2018. godini iznosila 5.665,57 kn, dok je primljena tužiteljeva mirovina u rujnu te godine iznosila 1.492,93 kn, tako da bi renta za tužitelja iznosila 4.172,64 kn mjesečno.

Iz iskaza 2.tužiteljice Rade Popić, tužiteljeve supruge i 4.tužitelja Josipa Popića, njegova sina, u bitnom proizlazi da je 1.tužiteljevo stanje vrlo teško, a teška im je i materijalna situacija, s obzirom da cijela obitelj živi od suprugove mirovine od 1.500,00 kn, dok supruga – 2.tužiteljica unazad godinu dana dobiva još i invalidninu od 1.500,00 kn, s tim da od svoje tvrtke – tuženika nije dobio nikad ništa, ni u robu, niti u novcu, a niti je ikad itko pitao za njega. Također tužiteljeva supruga ističe da bez pomoći sina Josipa ne bi mogla sama njegovati supruga, jer ga ne može sama podići niti presvući. Tužiteljeva majka Mara Popić – 5.tužiteljica, koja ima preko 80 godina, dolazi vidjeti sina kad ima priliku za to, a do prije 4 godine živjela je u RH u Vladislavcima, dok sada živi u BiH, u Novom Selu, kod Odžaka, u svojoj roditeljskoj kući.

Također, iz iskaza 2.tužiteljice proizlazi da njen suprug ima često urinoinfekcije zbog katetera pa tada mora zvati hitnu pomoć da ga odvezu na Odjel urologije ili infektologije u KBC Osijek, koja intervencija zna trajati cijeli dan pa i više, a ona je cijelo to vrijeme uz njega, s tim da ovisno o težini infekcije suprug dobije antibiotike ili ga zadrže u bolnici 10-15 dana. Također, imenovana potvrđuje da dobiva i stručnu medicinsku pomoć za supruga u trajanju od 45 minuta dnevno koja pada na teret države. Sin Ilija – 3.tužitelj nije zaposlen, nije oženjen i nema djece, kao ni sin Josip – 4.tužitelj koji joj najviše pomaže u vezi brige i skrbi za supruga, a ne može se zaposliti ni u RH niti u inozemstvu, jer mora biti uz majku i oca.

Nakon provedenog dokaznog postupka, odnosno na temelju ocjene izvedenih dokaza koje je sud cijenio po svom uvjerenju, međusobno ih analizirajući i uspoređujući, kao i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, a s obzirom na načelo o teretu dokazivanja, odnosno da je svaka stranka u postupku dužna dokazati tvrdnje i činjenice koje iznosi tijekom postupka, sud je našao da su tužitelji 1.-5. svoje tvrdnje o osnovanosti zahtjeva za naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje uslijed ozljede na radu (za 1.tužitelja), odnosno pretrpljenih duševnih boli zbog nastupa osobito teškog invaliditeta supruge, oca, odnosno djeteta (za 2.-5.tužitelje) uspjeli dokazati, tako da je valjalo utvrditi samo visinu pojedinačnih zahtjeva za naknadu štete u odnosu na sve tužitelje, uvažavajući pravomoćno utvrđen doprinos 1.tužitelja kao oštećenika nastaloj šteti i njenoj visini pa je stoga u odnosu na taj doprinos od 40% valjalo to uvažiti i dosuditi sukladno tom postotku svaki pojedini iznos naknade štete za svakog od tužitelja.

Naime, sukladno važećim Orijentacijskim kriterijima i iznosima za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda RH, pravična novčana naknada za duševne bolove za slučaj naročito teškog invaliditeta bračnog ili izvanbračnog druga (trajnića zajednica života) i djeteta i roditelja, iznosila bi 220.000,00 kn, a s umanjenjem od 40% zbog doprinosa oštećenika, pravična novčana naknada iznosi 132.000,00 kn, kako glasi i konačno podnesen tužbeni zahtjev za 2.-5. tužitelje, tako da je valjalo tužiteljima dosuditi konačno specificiran tužbeni zahtjev.

Ovo stoga što je odredbom čl. 1101.st.1. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08, 125/11) propisano da u slučaju smrti ili osobito teškog invaliditeta neke osobe kao što je slučaj u ovoj parnici, jer je 1.tužitelj nedvojbeno u predmetnom štetnom događaju zadobio osobito teški invaliditet, što proizlazi iz nalaza vještaka Lovrića, pravo na pravičnu novčanu

naknadu neimovinske štete imaju članovi uže obitelji (bračni drug, djeca i roditelji), što tužitelji 1.-5. nedvojbeno jesu.

Glede 1.tužitelja Pere Popića i njemu također pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu, temeljem odredbe čl. 1100.st.1. i 2. ZOO, s obzirom da sud ocjenjuje da povreda prava osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje kod 1.tužitelja opravdava dosuđenje takve naknade. Kod odlučivanja o visini naknade sud je vodio računa o jačini i trajanju izazvanih fizičkih boli koje je trpio i još uvijek trpi, a trpjet će ih do kraja života, kao i duševnih boli i straha, a posebice s obzirom da je umanjeno životnih aktivnosti kod 1.tužitelja u 100%-tnom omjeru, te da će 1.tužitelj tuđu pomoć i njegu, kao i stručnu medicinsku pomoć (bolničku) trebati do kraja svog života. Tu pomoć i njegu mu sada daje supruga uz povremenu stručnu pomoć medicinskog osoblja koje dolazi kući radnim danom na 45 minuta, čime se supruzi donekle fizički olakšava skrb o 1.tužitelju. Naime, budući da je tužitelju nakon ozljede bila potrebna svakodnevna tuđa pomoć i njega, a potrebna mu je i sada te će mu trebati do kraja života, to tužitelju pripada i pravo na naknadu ovog vida imovinske štete koja mu je sada potrebna 8-10 sati dnevno. Kako bi se tužiteljevo imovinsko stanje dovelo u stanje kakvo je bilo prije štetnog događaja, odnosno kako tužitelj ne bi uslijed ovog vida imovinske štete trpio daljnju štetu, tužitelj ima pravo na odgovarajuću naknadu. S obzirom na karakter ozljede i njegovo sadašnje teško tjelesno stanje, sud nalazi da bi primjerena naknada za tuđu pomoć i njegu iznosila 4.760,00 kn mjesečno, a uz umanjeno od 40% ta naknada iznosi 3.400,00 kn mjesečno, koliko je tužitelj zatražio tužbenim zahtjevom i koliko mu je sud i dosudio.

Budući da je umanjeno tužiteljeve životne aktivnosti 100% te da je njegovo opće tjelesno stanje teško, a s obzirom na oduzetost trajno i definitivno te se može očekivati samo pogoršanje zdravstvenog stanja, kao i s obzirom da mu je trajno potrebna stalna tuđa pomoć i njega te imajući u vidu da je apsolutno nesposoban za obavljanje svih životnih aktivnosti, to sud nalazi da bi odgovarajuća pravična novčana naknada za ovaj vid neimovinske štete, odnosno za duševne boli zbog umanjenja opće životne aktivnosti, iznosila cca 1.300.000,00 kn, a uz umanjeno od 40% sud je dosudio naknadu od 960.000,00 kn.

Budući da je 1.tužitelj uslijed pretrpljene ozljede na radu bio na bolovanju te je primao manji iznos naknade za bolovanje nego što bi primao plaću te kako bi mu se financijsko stanje dovelo u raniji položaj, odnosno kako zbog toga ne bi trpio štetu, 1.tužitelj ima pravo i na razliku između te naknade, odnosno kasnije invalidske mirovine i plaće usporednog radnika, odnosno tužitelj ima pravo na rentu i to u obliku novčane rente, doživotno, mjesečno unaprijed, sukladno odredbi čl. 1088.st.1. i 2. ZOO-a.

Iznos rente sud je utvrdio sukladno nalazu vještakinje Vuković koja je u svom nalazu navela da bi razlika između plaće usporednog radnika kao što je bio tužitelj i primljene invalidske mirovine iznosila 4.172,64 kn, s rokom dospijeca prve rate od 16. veljače 2011.g. pa nadalje, dok za to budu postojali zakonski uvjeti, najvjerojatnije do kraja života 1.tužitelja.

Prilikom odlučivanja o visini naknade štete sud je vodio računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih bolova i straha koje su pretrpjeli tužitelji, te cilju kojem služi ta naknada, vodeći pri tom računa da se time ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom.

Budući da je tuženik kao dužnik došao u zakašnjenje s plaćanjem naknade štete tužiteljima, dužan je osim glavnice platiti i propisanu zateznu kamatu, sukladno odredbi čl. 29.,st.1. ZOO-a.

S obzirom da su tužitelji uspjeli u cijelosti s konačno podnesenim tužbenim zahtjevom, a kako se tuženik od početka protivio kako početnom, tako i konačnom tužbenom zahtjevu, i to po osnovi i visini, to tužiteljima pripada pravo na naknadu prouzročenog parničnog troška, sukladno odredbi čl. 154.st.1. ZPP-a. Trošak koji je sud priznao tužiteljima u iznosu od 700.350,00 kn odnosi se na zastupanje putem punomoćnika-odvjetnika i to za sastav tužbe te za zastupanje na ročištima na kojima se raspravljalo o meritumu spora, kao i za sastav obrazloženih podnesaka, sve prema vrijednosti predmeta spora, s tim da sud nije priznao tužiteljima trošak sastava odštetnog zahtjeva od 02.03. i 22.03.2011.g. od po 5.000,00 kn, jer se ne radi o parničnom trošku, kao i sastav odgovora na žalbu i odgovora na reviziju od po 22.720,00 kn, jer po stajalištu sudske prakse ovaj se trošak ne priznaje kao nužan, te trošak sastava podneska od 26.04.2019.g., budući da prema odredbama Odvjetničke tarife stranka ima pravo na trošak najviše 4 obrazložena podneska, a koja su tužiteljima priznata (od 07.03.2012.g., 23.04.2012.g., 05.09.2017.g. i 22.05.2018.g.), s tim da sud nije tužiteljima priznao niti trošak pristupa ročištu za objavu presude, jer ni ovaj trošak nije nužan, budući da su stranke poučene da će presuda stranci koja ne bude nazočna ročištu za objavu biti dostavljena putem e-oglasne ploče. Također sud je tužiteljima priznao kao nužan uplaćen predujam za financijsko-knjigovodstveno vještačenje u iznosu od 2.500,00 kn te trošak medicinskog vještačenja od 3.000,00 kn.

U Valpovu, 01. srpnja 2019.g.

S U D A C

ZDRAVKO MAMIĆ

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu putem ovog suda pismeno u 3 primjerka, u roku od 8 dana od dana objave presude.

Dostaviti:

1. Tužiteljima putem punomoćnika
2. Tuženiku putem punomoćnika

Rj.

1. Presuda nepravomoćna
2. dostavi navedenima
3. kal 8 dana

U Valpovu, 01.07.19.

S u d a c

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Osijeku po sucu pojedincu mr. sc. Borisu Vukoviću u registarskom predmetu upisa u sudski registar pripajanja subjekta upisa, povećanja temeljnog kapitala, izmjene društvenog ugovora po prijedlogu predlagatelja INGOTEH d.o.o. za graditeljstvo i usluge, Osijek, Ulica Martina Divalta 195, MBS 030213284, OIB 80617411375, 3. lipnja 2019. godine

r i j e š i o j e

u sudski registar ovog suda upisuje se:

pripajanje subjekta upisa, povećanje temeljnog kapitala, izmjene društvenog ugovora subjekta upisa upisanog

pod tvrtkom/nazivom INGOTEH d.o.o. za graditeljstvo i usluge, sa sjedištem u Osijek, Ulica Martina Divalta 195, u registarski uložak s MBS 030213284, OIB 80617411375, prema podacima naznačenim u prilogu ovoga rješenja ("Podaci za upis u glavnu knjigu sudskog registra"), koji je njegov sastavni dio.

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

U Osijeku, 3. lipnja 2019. godine

S U D A C

mr. sc. Boris Vuković

Uputa o pravnom lijeku:

Pravo na žalbu protiv ovog rješenja ima sudionik ili druga osoba koja za to ima pravni interes. Žalba se podnosi u roku od 8 (osam) dana Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u dva primjerka, putem prvostupanjskog suda. Predlagatelj nema pravo žalbe.

PODACI ZA UPIS U GLAVNU KNJIGU SUDSKOG REGISTRA
(prilog uz rješenje)

Pod brojem upisa 2 za tvrtku INGOTEH d.o.o. za graditeljstvo i usluge upisuje se:

SUBJEKT UPISA

TEMELJNI KAPITAL:

20.000,00 kuna
46.105.500,00 kuna

PRAVNI ODNOSI:

Osnivački akt:

Odluka člana društva od 22. veljače 2019. godine o stavljanju izvan snage Izjave o osnivanju društva od 28.12.2018. i usvajanju Društvenog ugovora o osnivanju INGOTEH d.o.o.

Promjene temeljnog kapitala:

Odlukom člana Društva od 22.02.2019. godine u postupku pripajanja temeljni kapital društva povećan je sa iznosa od 20.000,00 kuna za iznos temeljnog kapitala pripojenog društva od 46.085.500,00 kuna, tako da nakon povećanja temeljni kapital ukupno iznosi 46.105.500,00 kuna

Statusne promjene: subjektu upisa pripojen drugi

Društvu je pripojeno trgovačko društvo GRADNJA D.O.O. OSIJEK, Osijek, Ribarska 1, MBS: 030018618 kod Trgovačkog suda u Osijeku, OIB: 77971360833, temeljem Ugovora o pripajanju i Odluke članova društva od 31.01.2019. godine i člana društva preuzimatelja o davanju suglasnosti na Ugovor o pripajanju od 22.02.2019. godine

Napomena: Podaci označeni s "#" prestali su važiti!

U Osijeku, 03. lipnja 2019.

S U D A C
mr. sc. Boris Vuković